

[Alfred Jensen.]

tager sig de forøgede Udgifter, ikke alene hvad angaar den Hjælp, som udbetales til Medlemmerne, men ogsaa hvad angaar selve Arbejdsløshedskassernes Administration af denne Lov.

I § 4 fastslaaes for at tydeliggøre Loven, at den Hjælp, der udbetales i Henhold til denne Lov, ikke skal tages med ved Beregning af den Understøttelse, der ydes de arbejdsløse længere frem i Tiden. I § 5 fastslaaes, at Loven straks træder i Kraft.

Jeg skal anbefale, at Tinget underkaster dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Jeg giver derefter Ordet til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, for at han kan forelægge tidligere anmeldte Lovforslag.

Frits Clausen: De Forslag, som jeg ønsker at forelægge for det høje Ting, hviler paa det Grundlag, at de arbejdende og værdiskabende Kræfter i vort Folk har ubetinget Ret til fuld Løn for ydet Arbejde og dermed ogsaa Førsteret til de Værdier, der fremgaar af denne arbejdsmæssige Indsats. Vi staar derfor i Modsætning til de politiske Anskuelse, der rent idémæssigt bestemmer de Partier, der har Magten her i Landet, idet vi ikke betragter enhver Form for Ejendom som Tyveri, saaledes som Marxismen jo lærer det, men vi betragter heller ikke, som Liberalismen gør det, Ejendomsretten som et Privilegium, der kan anvendes mod de arbejdende og værdiskabende Kræfter i Folket.

Vi betragter Ejendomsretten som en Forpligtelse over for den Helhed, som vort Folk uden nogen Form for Klasseskæl er for os Nationalsocialister. For os er det at eje noget ikke en Uret over for dem, der intet ejer — som Marxisterne paa staar det —, men det bliver en Uret, naar det bliver en Forrettighed, som udelukker andre fra ogsaa at skabe sig den Ejendom, som alle i vort Folk i deres inderste Væsen længes efter, først og fremmest et eget Hjem, som man kan opretholde og sikre ved en egen Indsats. Et System, der er i Modstrid med disse Længsler og Følelser, er for os Nationalsocialister et fremmed og udansk System. For os bestaar Uretten i det nuværende Samfund ikke i, at der er rige og fattige Folk, thi det vil der altid være, men den bestaar i, at man i Dag kun kan blive rig ved Hjælp af Penge og ikke ved Arbejde, og at man, naar man er fattig, i Regelen er dømt til

at være det, hvor dygtig og flittig man ellers er, idet det er Pengemagten, der har gjort sig til Despot over alle producerende Kræfter.

Enhver ved, at denne erhvervspolitiske Grundopfattelse staar i den skarpeste Modsætning til de fleste i dette høje Ting repræsenterede Anskuelse, ikke mindst til det talmæssigt stærkeste Parti, hvis Ordfører for nylig her i dette høje Ting lod Døds klokkerne ringe over den private Ejendomsret.

Det maa derfor betragtes som givet, at den politiske Meningsudveksling ogsaa herhjemme vil komme til at forme sig som en Kamp mellem disse to Livsanskuelse, nemlig om det skal være Staten og nogle faa organiserede, faktisk monopoliserede Kapitalgrupper, der skal være de eneste erhvervsdrivende her i Landet, eller det skal være de værdiskabende Kræfter i Folket, hvis frie Arbejdsudfoldelse og Ejendomsret skal være beskyttet ved, at man sikrer disse Kræfter det fulde Udbytte og den fulde Løn for den Indsats, de øver, og som burde give dem Førsteretten til de Værdier, de har skabt.

Til dette Formaals Fremme tillader jeg mig foreløbig at fremsætte de følgende 3 Lovforslag, hvoraf først skal omtales *Forslag til Lov om Ændringer i Næringsloven*. De næringsdrivende lider i Dag ikke alene under den svigtende Købeevne, som Arbejdsløsheden og en meget høj Skattebyrde medfører, men Flertallet af de næringsdrivende lider ogsaa under Virkningen af den nuværende Næringslov, der tillader, at der paaføres dem en Konkurrence, som selv stor personlig Dygtighed, Flid og Nøjsomhed maa give op over for, fordi denne Konkurrences Magt bestaar i det Privilegium, som haardhændet Udnyttelse af en koncentreret Kapitalmagt er. Denne ulige Kamp har sat sine Spor i Omformning af vort Erhvervsliv overalt i Landet og er i sit Inderste et Udslag af et Forretningsprincip, som har hentet sine Impulser fra os væsensfremmede Kræfter. Vi ønsker, som det ogsaa er udtrykt i Lovforslaget, selvfølgelig ikke at fratage saadanne Sæmmenslutninger, hvad der er deres med Rette, men det maa være en bydende Nødvendighed at faa omformet disse Koncerner saadan, at de ikke kun ved deres Kapitalmagt kan kaste store Dele af Folket ud fra deres selvstændige Erhverv og gøre dem til Lønslaver, Proletarer, som det jo hedder.

Det næste Forslag er *Forslag til Lov om Forbud mod Forbrugsforeninger og lig-*